

PRZYOBUWAĆ (1) *vb impf*

o jasne.

praes [1 sg przyobuwam.] ◊ 2 sg przyobuwasz. ◊ [*praet* 3 pl m pers przyobuwali.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. [*Wkładać obuwie, obuwać: Przyobuwam/ calcio, calceos induo. Volck Vvv3.*]

2. *Wkładać, wdziwać na siebie; przen [co]: Habes somnum imaginem mortis eamque quotidie induis, Małz wyobrażenie śmiercy/ len/ które ná każdy dzień przyobuwasz. Mqcz [169]b.*

3. [*Ubierać kogoś; przen: fałszywie przypisywać:*

Zwrot: »[kogo] w kaptury przyobuwać«: Zaczyn cnotę dobrą przodków naszych i naszą ci, którzy mieli być zwierciadłem i powodem nam drugim, tłumili w niecnotę, a w haniebną niemiłość i sromotną przeciwko ojczyźnie sami się ubierali i nas jako w kaptury przyobuwali. PismaPolit 147.]

Formacje współrzedne cf OBUĆ.

AĆ